

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 12 april 1897, kl. 3 e. m.

Memorial, i anledning af Kongl. Maj:ts till bevillningsutskottet aflåtna remisser angående tullbehandlingen af sirup och speldosor.

(1:a A.)

I anledning af anförda underdåniga besvär öfver generaltullstyrelsens beslut dels den 16 november 1896, i fråga om tullbehandlingen af ett parti sirup, dels ock den 23 i samma månad, i fråga om tullbehandlingen af ett parti delar till speldosor, har Kongl. Maj:t till bevillningsutskottet öfverlemnadt de till berörda mål hörande handlingar för den åtgärd, hvartill utskottet kunde finna desamma föranleda.

Tulltaxans bestämmelser angående tullbehandlingen af sirup äro af följande lydelse:

»*Socker*:

— — — — —
sirup och melass ..... 1 kilogram 0: 10

Anm. Derest ett och samma kolli innehåller särskilda sockerslag, underkastade olika tullafgifter, tillämpas den högre tullsatsen för hela innehållet.»

»*Stärkelsesocker* och *Stärkelsesirup* ..... 1 kilogram 0: 23,5.»

Uti underdånigt utlåtande, afgifvet af generaltullstyrelsen i anledning af besvären i ofvan omförmälda mål, angående tullbehandling af ett parti sirup, anför styrelsen bland annat: Stora praktiska olägenheter hade förekommit vid tullbehandling af sockersirup, sedan under de senare åren styrelsens uppmärksamhet fästats derå, att dylik sirup någon gång vore försatt med dextros. Att utaf sockersirupens utseende, smak eller konsistens kunna bedöma, huruvida dextros inginge i densamma, hade i allmänhet visat sig omöjligt, hvarför dylik sirup måste undersökas af dertill kompetent person, och då det visat sig, att vid undersökning af en och samma vara sakkunnige å olika platser i riket erhållit motsatta resultat, antagligen till följd af olika undersökningsmetoder, hade styrelsen för åstadkommande af likformighet i tullbehandlingen ansett det nödvändigt, att dessa undersökningar i allmänhet företoges i Stockholm af styrelsens tekniska biträde. Oafsedt de kostnader, nämnda undersökningar förorsakade statsverket, vore de derjemte till stort men för sirupsimporten, enär importören ej vågade disponera öfver sin vara förr än undersökningens resultat blifvit honom delgifvet; och klagomål öfver den tidsutdrägt och de extra kostnader, som dessa undersökningar ovilkorligen måste medföra, hade allt som oftast från importörernas sida försports. Visserligen hade styrelsen föranstaltat, att såväl undersökningen som delgifvandet af dess resultat skedde så fort som möjligt, men i allt fall måste endast några dagars uppskof med bestämmandet af tullsatsen för en vara, som importerades i så stora kvantiteter, och hvars skyddande, i synnerhet under varma sommardagar, vore synnerligen svårt, vara för trafiken i hög grad menligt. En sådan ändring i nu gällande tulltaxa, att den noggranna undersökning af sirup, som nu befunnes nödvändig, ej vidare erfordrades,

ansåge styrelsen därför vara af behovet synnerligen påkallad. Enklast och lämpligast skulle detta mål ernås, derest tullsatsen å stärkelsesirup nedsattes till samma belopp, som nu utginge för vanlig sockersirup, eller 10 öre för kilogram, och enär priset på stärkelsesirup i utlandet utgjorde endast omkring 15 öre för kilogram, borde enligt styrelsens förmenande nämnda tullsats, motsvarande $66\frac{2}{3}$ procent af inköpspriset, vara tillräcklig. Skulle emellertid det nuvarande höga tullskyddet för den inhemska tillverkningen af stärkelsesirup befinnas vara för nämnda industri nödvändigt, ansåge styrelsen de för sirupsimporten betungande undersökningarna äfvenledes kunna upphöra, i händelse anmärkningen under tulltaxerubriken »socker» erhöile följande förändrade lydelse: »Derest ett och samma kolli innehåller särskilda sockerslag, underkastade olika tullafgifter, tillämpas den högre tullsatsen för hela innehållet; skoland dock afseende ej fästas å stärkelsesocker eller stärkelsesirup, som ingår i vanlig sirup af brun eller ljusbrun färg.»

I särskild till statsrådet och chefen för finansdepartementet af-låten skrifvelse, som bilagts remissakten, har generaltulldirektören afgifvit ett utlåtande af ungefär enahanda innehåll.

I anledning af den under rubriken »socker» i tulltaxan förekommande bestämmelsen, att, derest ett och samma kolli innehåller särskilda sockerslag, underkastade olika tullafgifter, den högre tullsatsen skall tillämpas för hela innehållet, måste, på sätt generaltullstyrelsen framhållit, noggrann undersökning företagas af hvarje inkommet parti sirup för utrönande af, huruvida stärkelsesirup deri ingår. Att kostnader för staten samt tidsutdrägt och olägenheter för importörerna häraf blifva en följd, är uppenbart, och utskottet anser därför, i likhet med tullstyrelsen, någon ändring härutinnan böra vidtagas. Af de utvägar, tullstyrelsen för sådant ändamål föreslagit, synes emellertid den ena, eller att sänka tullen för stärkelsesirup till samma belopp, som nu utgår för sockersirup, ej böra ifrågakomma. En dylik åtgärd bör så mycket mindre ega rum, som hufvudsakliga råämnet för tillverkning af stärkelsesirup, nemligen stärkelse, drager en tull af 20 öre för kilogram, eller dubbla beloppet af den tull, som i sådant fall komme att gälla för den deraf beredda varan. Säkerligen skulle all tillverkning af stärkelsesirup i vårt land upphöra, derest en så betydande nedsättning af tullen derå komme till stånd. Deremot finner utskottet inga betänkligheter vid den andra af tullstyrelsen föreslagna åtgärden eller att, i fråga om stärkelsesocker och stärkelsesirup, upphäfva den eljest gällande bestämmelsen, att, om flere, olika tullbeskattade, slag af

socker inkomma i ett kolli, tullafgift för hela innehållet skall beräknas efter den tullsats, som gäller för det högst tullbeskattade sockerslaget; och då det önskade resultatet härigenom synes kunna vinnas, anser sig utskottet därför böra tillstyrka den af tullstyrelsen angifna förändring af anmärkningen under rubriken »socker».

På anförda skäl hemställer utskottet,

1:o att anmärkningen under rubriken *Socker* måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Derest ett och samma kolli innehåller särskilda sockerslag, underkastade olika tullafgifter, tillämpas den högre tullsatsen för hela innehållet; skolandet dock afseende ej fästas å stärkelsesocker eller stärkelsesirup, som ingår i vanlig sirup af brun eller ljusbrun färg.

Af handlingarna i ofvan omförmälda mål, rörande tullbehandlingen af ett parti delar till speldosor, inhemtas, att sedan generaltullstyrelsen förklarar ett af en firma i Göteborg infördt, i fyra lådor förpackadt och å fyra särskilda inlagor till förtullning angifvet parti delar till speldosor skola tullbehandlas enligt tulltaxerubriken n:o 238: »Instrumenter: musikaliska: speldosor», med tull af 3 kronor för kilogram, Kongl. Maj:t, uppå firmans häröfver anförda underdåniga besvär, funnit godt att, med ändring af tullstyrelsens beslut, förklara, att ifrågasvarande varuparti skulle hänföras till tulltaxerubriken n:o 240: »Instrumenter: musikaliska: andra slag, äfvensom särskildt inkommande delar och tillbehör, ej specificerade», och för ty draga tull af 15 procent af varans värde.

Generaltullstyrelsen anför i sitt i anledning af besvären infordrade underdåniga utlåtande, bland annat, följande: Då ifrågasvarande delar till speldosor inkommit i så förarbetadt skick, att för åstadkommande af helfärdiga speldosor endast erfordrades delarnes sammanfogande till ett helt, hade styrelsen, oafsedt den omständigheten, att de förpackats i särskilda kolli och till förtullning angifvits å särskilda inlagor, hvarmed uppenbarligen endast torde hafva afsetts att med tulltaxans kringgående undgå erläggande af den för speldosor stadgade tullafgiften, funnit dem rätteligen hafva tullbehandlats såsom fullfärdiga speldosor; och hem-

stälde styrelsen, att Kongl. Maj:t täcktes, med godkännande af denna styrelsens åsigt, finna de anförda besvären icke förtjena afseende.

I likhet med tullstyrelsen anser utskottet sådana delar till speldosor som de, hvarom i ofvan omnämnda mål är fråga, böra vid införsel draga den för färdiga speldosor stadgade tullafgift, enär i annat fall verkan af denna tullsats lätt kan tillintetgöras eller åtminstone i väsentlig mån förringas. Då emellertid, såsom af Kongl. Maj:ts beslut i målet framgår, formuleringen af rubrikerna n:is 238 och 240 i gällande tulltaxa icke medgifver en tolkning i nyssberörda riktning, synes en ändring i tulltaxans bestämmelser angående musikaliska instrument böra vidtagas, så att deri uttryckligen stadgas, att delar till speldosor skola draga samma tullsats som färdiga dylika instrument. Till ett sådant stadgande finner utskottet så mycket mera skäl, som en dylik bestämmelse redan nu förekommer i fråga om ett annat musikaliskt instrument, nemligen accordion.

Utskottet hemställer fördenskull,

2:o) att den i tulltaxan förekommande rubriken *Instrumenter* måtte i nedan intagna del erhålla följande förändrade lydelse:

Instrumenter:

— — — — —
musikaliska:

— — — — —
speldosor eller delar deraf ... 1 kilogram 3: 00
— — — — —

Stockholm den 9 april 1897.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. Cavalli.

Reservation

vid punkten 1:o) af herr Collander, som anført:

»Vid behandlingen inom utskottet af förevarande ärende har jag påyrkat, att utskottet skulle tillstyrka den af generaltullstyrelsen i främsta rummet föreslagna åtgärden, nemligen att nedsätta tullsatsen å stärkelsesirup, nu 23 $\frac{1}{2}$ öre för kilogram, till samma belopp som för sockersirup eller 10 öre för kilogram. En sådan åtgärd är fullt motiverad af hvad generaltullstyrelsen påvisat, nemligen att stärkelsesirup, som i utlandet står lägre i pris än sockersirup, på grund deraf kan användas att uppblanda den sistnämnda för att sålunda erhålla en billigare vara, och bör vid sådant förhållande en tullsats å stärkelsesirup af 10 öre för kilogram, motsvarande, såsom generaltullstyrelsen erinrar, 66 $\frac{2}{3}$ procent af inköpspriset, vara ett fullt tillräckligt skydd.

Den nu gällande högre tullsatsen å stärkelsesirup, 23 $\frac{1}{2}$ öre för kilogram, har uteslutande tillkommit för att stå i viss relation till tullsatserna å råämnena därför, å stärkelse 20 öre och å dextrin 17 öre för kilogram, men då nämnda tullsats å stärkelse utgör mer än 100 procents tullskydd för den inom landet tillverkade potatisstärkelsen, hvaraf stärkelsesirup beredes, torde ingen olägenhet vållas deraf, att, om man nu ej vill göra någon rubbning i de alltför höga tullsatserna å stärkelse och dextrin, likväl för beredande af den lättnad i tullbehandlingen, som generaltullstyrelsen åstundar, tullsatsen å stärkelsesirup nedsättes till lika belopp med den å sockersirup, genom hvilken enkla och rättvisa åtgärd särskild undersökning eller analys i hvarje fall kunde undvikas.

Jag föreslår fördenskull,

att den i tulltaxan förekommande rubriken n:o 601 måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Stärkelsesocker och Stärkelsesirup..... 1 kilogram 0: 10.»